

POSTANOWIENIE

Dnia 8 października 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Zawada

w sprawie z wniosku R. O.

przy uczestnictwie M. D., H. D. i M. Z.

o podział majątku wspólnego, dział spadku i zniesienie współwłasności,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 8 października 2010 r.,

na skutek skargi kasacyjnej uczestników postępowania M. D. i H. D. od postanowienia Sądu Okręgowego w W. z dnia 17 września 2009 r., sygn. akt V Ca (...),

- 1) odrzuca skargę kasacyjną uczestnika H. D.,**
- 2) odmawia przyjęcia do rozpoznania skargi kasacyjnej uczestniczki M. D.**

Uzasadnienie

I. Skarga kasacyjna uczestnika H. D. podlega odrzuceniu, ponieważ nie złożył on [zob. karta (...)], warunkującego jej dopuszczalność, wniosku o doręczenie zaskarżonego postanowienia wraz z uzasadnieniem, o którym mowa w art. 387 § 3 k.p.c. (por. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 2 marca 2006 r., I CZ 9/05, LEX nr 369447, i z dnia 28 marca 2007 r., III CSK 66/07, LEX nr 315345).

II. Skarga kasacyjna uczestniczki M. D. nie spełnia wymagań niezbędnych do jej przyjęcia do rozpoznania.

Według art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli: w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących

rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Przepis ten pozostaje w zgodzie z zaleceniami Rady Europy zezwalającymi na wprowadzanie środków ograniczających dostęp do sądu najwyższego szczebla.

Uczestniczka wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania uzasadniła nieważnością postępowania spowodowaną brakiem drogi sądowej oraz występowaniem w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, dotyczącego istnienia drogi sądowej do ustalenia przynależności własności nieruchomości, objętej aktem własności ziemi wystawionym na jednego z małżonków, do majątku wspólnego obojga małżonków.

Zapatrywania uczestniczki o istnieniu wskazanych przez nią przesłanek przyjęcia skargi do rozpoznania nie można podzielić. Jak trafnie wyjaśniły Sądy orzekające w toku instancji, decyzja z dnia 24 lutego 1976 r. wiązała je jedynie co do stwierdzonego w niej nabycia przez jej adresata własności oznaczonej w niej nieruchomości, natomiast skutki tego nabycia z punktu widzenia przepisów prawa rodzinnego podlegały już ich ocenie.

Z tych względów Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej uczestniczki do rozpoznania.